

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23334/2023
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ... , чији је пуномоћник отац ББ ... , против туженог ВВ из ... , чији је пуномоћник Миломир Дамјановић, адвокат из ... , ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2176/22 од 11.10.2022. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2176/22 од 11.10.2022. године у делу става другог изреке, којим је преиначена пресуда Основног суда у Брусу, Судска јединица Александровац П 919/21 од 08.04.2022. године у ставу другом изреке, тако што је утврђено да је тужила корисник кп бр. ... КО ... у уделу од 68/248, што је тужени дужан да призна, дозволи и трпи да се тужила упише као корисник у овом делу.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против преосталог дела пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2176/22 од 11.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2176/22 од 11.10.2022. године у преосталом делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу, Судска јединица Александровац П 919/21 од 08.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужила власник 1/3 (једне трећине) приземља породичне стамбене зграде изграђене на парцели кп бр. ... КО ... , површине 248 м², и то: зграде број 1, површине 84 м², ЛН бр. ... , РГЗ СКН КО Александровац у Александровцу у ул. ... , а по решењу о наслеђивању Општинског суда у Александровцу О 436/06 од 22.03.2007. године и уговора о поклону Ов бр.2852/11 од 14.10.2011. године, овереног код Основног суда у Крушевцу, што је тужени дужан да призна, трпи и дозволи да се тужила упише као власник код РГЗ СКН Александровац – приватна својина са уделом 1/3 наведеног приземног дела

породичне стамбене зграде. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужиља корисник кп бр. ... КО Александровац у уделу од 82/248 што је тужени дужан да призна, дозволи и трпи да се тужиља код РГЗ СКН Александровац упише као корисник у овом делу. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2176/22 од 11.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је утврђено да је тужиља корисник кп бр. ... КО Александровац у уделу 68/248 што је тужени дужан да призна, дозволи и трпи да се тужиља код РГЗ СКН Александровац, упише као корисник у овом делу, а одбијен део тужбеног захтева за удео од још 14/248 којим је тражила да се тужени обавезе да призна, дозволи и трпи да се тужиља код РГЗ СКН Александровац упише као корисник у овом делу, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у потврђујућем делу и преиначујућем делу којим је утврђено право коришћења тужиље, са предлогом да Врховни суд о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку. Тужени је дана 11.09.2023. године, суду доставио допуну ревизије, међутим, како је она неблаговремена, с обзиром да је изјављена по протеклу законом прописаног рока у коме је ревизију могуће изјавити, то није разматрана.

Ревизија туженог у делу у коме је изјављена против преиначујућег дела другостепене пресуде дозвољена по одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/20 и 10/23 – др. закон), па је Врховни суд испитао побијану пресуду у том делу, односно ставу другом изреке у смислу члана 408. ЗПП, и оценио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Општинског суда у Александровцу О 436/06 од 22.03.2007. године, расправљена је заоставштина иза пок. ГГ, бившег из ... , и утврђено да се његова заоставштина састоји од кп бр. ... – земљиште под зградом од 0,84 ара, зграда од 0,84 ара, кп бр. ... – земљиште под зградом од 0,44 ара (помоћна зграда од 0,44 ара) кп бр. ... – земљиште уз зграду од 1,20 ари, у КО Александровац из ЛН бр. ... и таксативно набројаних покретних ствари. За његове наследнике оглашени су ВВ (овде тужени) син оставиоца, на 1/3 непокретних ствари, као и на целој кп бр. .. – земљиште под зградом од 0,44 ара (помоћна зграда од 0,44 ара), ДД, син оставиоца на 1/3 на непокретним стварима осим непокретности коју наслеђује наследник ВВ на основу закона и споразума и ЂЂ, унука оставиоца на 1/6 непокретности, осим непокретности које наслеђује наследник ВВ и АА (овде тужиља), унука оставиоца, на 1/6 на непокретним стварима осим непокретности које наслеђује наследник ВВ. Тужиља је са сестром ДД, закључила и пред Основним судом у Крагујевцу под Ов I бр.2852/11 од 14.10.2011. године оверила уговор о поклону по коме јој је сестра поклонила удео од 1/6 породичне стамбене зграде и права коришћења са уделом од 34/248 на кп бр. ... све уписано у ЛН бр. ... КО Александровац, те је тужиља тако постала власник 1/3 наведених непокретности. Тужени је од свог брата и наследника ДД откупио 1/3 непокретности коју је брат наследио иза смрти пок. оца и о томе су закључили судско поравнање Р1 3/08 27.01.2009. године, пред Општинским судом у Александровцу након чега је тужени укњижен код надлежне службе као власник породичне стамбене зграде на кп бр. ... из ЛН бр. ... КО Александровац у делу

2/3 и носилац права коришћења на земљишту у уделу 180/248. Правноснажном пресудом Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу П 330/18 од 19.01.2021. године, делимично је усвојен тужбени захтев и према туженом утврђено да је тужила власник 1/3 идеалних делова породичне стамбене зграде на нивоу спрата који се састоји од ближе побројаних просторија на спрату, све уписано у ЛН ... КО Александравац, а у наставку поступка је одлучивано о тужбеном захтеву да се утврди да је тужила власник 1/3 идеалног дела исте породичне зграде на нивоу приземља.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је оценио да је тужила доказала да је постала власник 1/3 породичне стамбене зграде на нивоу приземља, тако што је наследила њену 1/6 идеалних делова са правом коришћења кат. парцеле на којој је изграђена са уделом од 34/248 и тако што је уговором о поклону закљученим са сестром постала власник још 1/6 идеалних делова приземља породичне стамбене зграде са правом коришћења кат. парцеле на којој је изграђена са 34/248 идеалних делова, што укупно чини право коришћења парцеле са 68/284 идеалних делова те је тужбени захтев усвојио, и утврдио тужилино право својине са 1/3 идеалних делова на приземљу породичне стамбене зграде и њено право коришћења кат. парцеле на које је кућа подигнута – .. са 82/248 идеалних делова, применом одредби члана 20. Закона о основама својинско правних односа којим је прописано да се право својине стиче по самом закону на основу правног посла и наслеђивањем.

Другостепени суд је прихватио као правилну и на закону засновану одлуку првостепеног суда у делу одлуке о праву својине за 1/3 идеалних делова тужиле на приземљу породичне стамбене зграде, с обзиром да је током поступка на несумњив начин утврђено да је тужила 1/3 права својине на приземљу зграде стекла наслеђивањем иза свог пок. деде и тако што је са сестром закључила уговор о поклону за део који је сестра наследила такође од деде на овој непокретности, дајући за своју одлуку разлоге који су у свему у складу са установљеном судском праксом у погледу овакве врсте спорова.

Међутим, првостепени суд је погрешно закључио да је тужила сукорисник са 82/248 идеалних делова на кат. парцели на којој је породична стамбена зграда подигнута – кп бр. ... у КО Александравац, с обзиром да је тужила од деде наследила 34/248 идеалних делова права сукоришћења и од сестре на поклон добила исто толико, односно 34/248 идеалних делова, па је по основу судске одлуке и правног посла стекла право коришћења са 68/284 идеалних делова, због чега је првостепена пресуда у том делу преиначена, тужили утврђено право сукоришћења са 68/284 идеалних делова, а у преосталом делу до 82/248 идеалних делова тужбени захтев одбијен.

Одлучујући о ревизији изјављеној против преиначујућег дела другостепене пресуде, Врховни суд је оценио да ревизија у том делу није основана, јер су нижестепени судови одлуку о тужилином праву својине и праву сукоришћења донели на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања уз правилну примену одредбе члана 20. Закона о основама својинско правних односа, а у ревизији се понављају разлози жалбе које је другостепени суд све правилно оценио и за своју одлуку дао одговарајуће разлоге, па је применом одредбе члана 414. став 2. донета одлука као у ставу првом изреке ове пресуде.

Одлучујући о делу ревизије који се односи на потврђујући део побијане пресуде, на основу овлашћења из члана 404. ЗПП, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији изјављеној на овај део правноснажне пресуде као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом другим прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда пресуђењем у овој парници у делу којим је правноснажно усвојен тужбени захтев за утврђење права својине на 1/3 идеалних делова приземља породичне стамбене зграде није одступљено од уобичајене судске праксе приликом одлучивања о таквој врсти тужбених захтева, те је материјално право, односно одредбе Закона о својинскоправним односима, правилно примењено, а тужени уз ревизију није доставио правноснажне одлуке судова којима је у истоветној или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у овом делу применном члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. У овом случају, спор је вођен ради утврђења права на непокретности, а као вредност предмета спора означен је износ од 400 евра.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус из члана 403. став 3. ЗПП за изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена, због чега је применом одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић